

ਪੱਤਰ ਪੇਟੈਟ ਅਪੀਲ
 ਮੇਹਰ ਸਿੰਘ, ਸੀ.ਜੇ., ਅਤੇ ਏ.ਐਨ. ਗਰੋਵਰ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ,]।
 ਜੇ.ਐਲ. ਮਾਇਰ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ
 ਬਨਾਮ
 ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, -ਜਵਾਬਦਾਤਾ
 ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਟ ਅਪੀਲ ਨੰ. 92 ਆਫ 1966
 30 ਜਨਵਰੀ 1967

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ (1950)—ਆਰਟੀਕਲ 320—ਲੋਕ ਸੇਵਾ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀ ਸਲਾਹ—ਕੀ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦ ਹੈ—ਅਥਾਰਟੀ ਕੋਲ ਕਿਸੇ ਸਲਾਹਕਾਰ ਸੰਸਥਾ ਦੀ ਸਲਾਹ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਮਨ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਹੁਕਮ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ—ਅਜਿਹਾ ਹੁਕਮ—ਕੀ ਗਲਤ ਹੈ -ਗਲਤੀ ਦਾ ਇਲਜ਼ਾਮ—ਇਸ ਬਾਰੇ ਖਾਸ ਜਾਣਕਾਰੀ—ਕੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿਚ ਦੱਸਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਲੋਕ ਸੇਵਾ ਕਮਿਸ਼ਨ ਵਰਗੀ ਸਲਾਹਕਾਰ ਸੰਸਥਾ ਦੀ ਸਲਾਹ ਪਾਬੰਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਸਲਾਹ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਉਸ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਅਯੋਗ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਜਿੱਥੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਜਿਹੀ ਸਲਾਹ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 320(3) (ਬੀ) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਕਰਨ ਅਤੇ ਪਦਉੱਨਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਅਨੁਕੂਲਤਾ ਬਾਰੇ ਰਾਜ ਲੋਕ ਸੇਵਾ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀ ਸਲਾਹ ਲਈ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਸਲਾਹ ਦੇਣਾ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਫਰਜ਼ ਹੈ ਜੋ ਲੋਕ ਸੇਵਾ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨਿਭਾਉਂਦਾ ਹੈ। . ਇਸ ਲਈ, ਇਸਦੀ ਸਲਾਹ ਬਿਲਕੁਲ ਅਰਥਹੀਣ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਜਾਂ ਤਰੱਕੀਆਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਢੁਕਵਾਂ ਵਿਚਾਰ ਬਣਦੀ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕਿਸੇ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸਲਾਹ ਉਚਿਤ ਸਨਮਾਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਤਰੱਕੀ ਜਾਂ ਤਰੱਕੀ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਲਈ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਲਈ ਇੱਕ ਉੱਘੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਢੁਕਵਾਂ ਵਿਚਾਰ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਉਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਢੁਕਵੇਂ ਵਿਚਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ। ਜੇ ਸਲਾਹ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਬੰਧਤ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਕੋਈ ਫੈਸਲਾ ਲੈਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਖਰਾਬ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਹੁਕਮ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੀ ਕੋਈ ਅਥਾਰਟੀ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਇਸ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਮਨ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਅਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਸਲਾਹਕਾਰ ਸੰਸਥਾ ਦੀ ਸਲਾਹ 'ਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਆਦੇਸ਼ ਗਲਤ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕਿਸੇ ਦਿੱਤੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਜਾਂ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਆਪਣਾ ਮਨ ਲਗਾ ਕੇ ਫੈਸਲਾ ਲਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਹੈ, ਜਾਂ ਕੀ ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਮਸ਼ੀਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਲਾਹਕਾਰ ਸੰਸਥਾ ਦੀ ਸਲਾਹ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਾਰਵਾਈ, ਹਮੇਸ਼ਾ ਇੱਕ ਤੱਥ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਹਰੇਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰੇਗਾ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਬਦਨਾਮੀ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਵੇਰਵੇ ਅਤੇ ਵੇਰਵੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਇਹ ਅਧਾਰਤ ਹੈ ਜਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕਾਰਨਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਇਸ ਦੀ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਬਿਆਨ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਸਬੰਧਤ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਮੌਕਾ ਮਿਲ ਸਕੇ। ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦੋਸ਼ ਦਾ ਢੁਕਵਾਂ ਜਵਾਬ ਦਿਓ।

22 ਦਸੰਬਰ, 1965 ਦੇ ਮਾਨਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਆਰ.ਐਸ. ਨਰੂਲਾ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਅਧੀਨ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਦੀ ਅਪੀਲ, 1965 ਦੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ. 713 ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਦੇ ਹੋਏ। ਡੀ.ਐਸ.ਨੇਹਰਾ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਐਡਵੋਕੇਟ। ਜਵਾਬਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ ਲਈ ਕੇ.ਐਲ. ਸਚਦੇਵਾ, ਐਡਵੋਕੇਟ।

ਆਰਡਰ

ਮੇਹਰ ਸਿੰਘ, ਸੀ.ਜੇ.—ਅਪੀਲਕਰਤਾ, ਜੇ.ਐਲ. ਮਾਇਰ ਮਾਰਚ, 1953 ਵਿਚ ਨੰਗਲ ਵਿਖੇ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਸਿੰਚਾਈ ਵਿਭਾਗ ਵਿਚ ਉਪ-ਮੰਡਲ ਅਫਸਰ ਵਜੋਂ ਭਰਤੀ ਹੋਇਆ। ਉਹ ਇਕ ਅਸਥਾਈ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਸੀ। 8 ਸਤੰਬਰ, 1960 ਨੂੰ, ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਇੰਜੀਨੀਅਰ (ਅਨੈਕਸਰ 'ਐਨ') ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਅਸਥਾਈ ਇੰਜੀਨੀਅਰਾਂ ਅਤੇ ਸਬ-ਡਵੀਜ਼ਨਲ ਅਫਸਰਾਂ ਸਮੇਤ ਕੁਝ ਤਰੱਕੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ, ਪਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਪਦਉੱਨਤ ਅਫਸਰਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਨੋਟ 1 ਨੂੰ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਐਕਸ.ਈ.ਐਨ. ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਅਜੇ ਤੱਕ ਡੀ.ਪੀ.ਈ. (ਡਿਪਾਰਟਮੈਂਟਲ ਪ੍ਰੋਮੋਸ਼ਨ ਐਗਜ਼ਾਮੀਨੇਸ਼ਨ)। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਪਾਸ ਕੀਤੀ ਸੀ। 25 ਨਵੰਬਰ, 1960 ਨੂੰ, ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਨੁਸੂਚੀ 'ਏ' ਦੀ ਨਕਲ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਛੁੱਟੀ ਵਾਲੀ ਅਸਾਮੀ 'ਤੇ ਅੰਬਾਲਾ ਵਿਖੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਵਜੋਂ ਭਰਤੀ ਹੋਣਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ 24 ਫਰਵਰੀ, 1961 ਨੂੰ, ਇੱਕ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ, ਅਨੁਸੂਚੀ A-I ਦੀ ਕਾਪੀ। ਨੂੰ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨ ਦੇ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। 3 ਫਰਵਰੀ, 1962 ਨੂੰ, ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ, ਅਨੁਸੂਚੀ 'ਸੀ' ਦੀ ਕਾਪੀ, ਉਸਨੂੰ ਸਬ-ਡਵੀਜ਼ਨਲ ਅਫਸਰ ਦੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਕਈ ਵਾਰ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਪਰ ਕੋਈ ਨਤੀਜਾ ਨਹੀਂ ਨਿਕਲਿਆ। 15 ਮਾਰਚ, 1965 ਨੂੰ, ਉਸਨੇ ਫਿਰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਧਾਰ (ਏ) 'ਤੇ ਵਾਪਸੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਅਤੇ ਵੈਧਤਾ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਉਠਾਏ ਗਏ ਸਨ ਕਿ ਉਸਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਬਦਲੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਰੈਂਕ ਵਿੱਚ ਕਮੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਉਸ ਦਾ ਰੁਤਬਾ, ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਅਤੇ ਅਸਲ ਰੈਂਕ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤੀ ਘਟਾਈ ਗਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਜੂਨੀਅਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਨੂੰ ਨਾ ਸਿਰਫ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਵਜੋਂ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਬਲਕਿ, ਉਸਦੀ ਕਮੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਲਗਭਗ ਇੱਕ ਸੌ ਵਿਅਕਤੀ ਜੂਨੀਅਰ ਹੋ ਗਏ ਹਨ। ਉਸ ਨੂੰ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਵਜੋਂ ਵੀ ਤਰੱਕੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, (ਬੀ) ਕਿ ਬਦਲੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 311 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਅਚਾਨਕ ਵਾਪਸ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ (ਸੀ) ਕਿ ਉਹ ਨਹੀਂ ਵਾਪਸੀ ਦੇ ਆਧਾਰ ਬਾਰੇ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਹੁਕਮ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਨਮਾਨੀ ਅਤੇ ਖਰਾਬ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਵਾਪਸੀ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ 1960 ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਤਰੱਕੀ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦੀ ਉਮੀਦ ਵਿੱਚ ਅਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਵਜੋਂ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਹੈਸੀਅਤ ਵਿੱਚ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਲਈ ਤਰੱਕੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਲੋਕ ਸੇਵਾ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੇ ਪਰ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਸੇਵਾ ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉਸ ਦੀ ਤਰੱਕੀ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ, ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਮੌੜਨਾ ਪਿਆ। ਇਸ ਵੱਲ ਵੀ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ

ਕਿ 1955 ਤੋਂ 1958 ਅਤੇ 1961 ਦੇ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਉਸਦੇ ਕੰਮ ਅਤੇ ਆਚਰਣ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਉਸਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ ਹਨ। ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦੀ ਬਦਲੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਮਾਪ ਵਜੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੂੰ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਦੇ ਰੈਂਕ 'ਤੇ ਤਰੱਕੀ ਲਈ ਅਯੋਗਤਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਹਰ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਦੇ ਰੈਂਕ 'ਤੇ ਤਰੱਕੀ ਦੇਣ ਲਈ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਸ ਤੋਂ ਜੂਨੀਅਰ ਅਫਸਰਾਂ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਉਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਪਬਲਿਕ ਸਰਵਿਸ ਦੇਵਾਂ ਨੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੇ ਤਰੱਕੀ ਲਈ ਉਸ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਨਮਾਨੀ ਕਰਨ ਅਤੇ ਆਰਡਰ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨਰੂਲਾ, ਜੇ. ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਆਈ, ਜਦੋਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਪੱਖ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਪੀ.ਸੀ. ਵਾਧਵਾ ਬਨਾਮ ਜੂਨੀਅਰ ਆਫ ਇੰਡੀਆ (1) 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਵਜੋਂ ਤਰੱਕੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਆਪਣੀਆਂ ਸਲਾਨਾ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਉਸ ਨੂੰ ਉਲਟਾਉਣ ਦਾ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਵਾਧਵਾ ਦਾ ਕੇਸ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਸਮਾਨਾਂਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਅੱਗੇ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਨੁਸੂਚਿਤਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਜੂਨੀਅਰਾਂ ਨੂੰ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿੱਚ ਉੱਚ ਰੈਂਕ 'ਤੇ ਬਣੇ ਰਹਿਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇ ਨਾਲ, ਉਲਟਾਉਣਾ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਧਾਰਾ 311 ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਕਲੰਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਵਾਪਸੀ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕਾਰਨ ਵਾਜਬ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਸਰਕਾਰ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲੋਕ ਸੇਵਾ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀ ਸਲਾਹ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, 22 ਦਸੰਬਰ, 1965 ਨੂੰ, ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ ਸਿੱਖਿਅਤ ਜੱਜ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਦੋ ਦਲੀਲਾਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ (i) ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਨਾਮ ਸਬ-ਡਵੀਜ਼ਨਲ ਅਫਸਰਾਂ ਦੀ 'ਅਜ਼ਮਾਇਸ਼ੀ ਸੂਚੀ' ਵਿੱਚੋਂ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੇ ਨਾਲ ਉਲਟਾ ਹੋਣ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਪਰਸ਼ੋਤਮ ਲਾਲ ਢੀਂਗਰਾ ਬਨਾਮ ਜੂਨੀਅਰ ਆਫ ਇੰਡੀਆ (2), ਅਤੇ (ii) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਰੈਂਕ ਵਿੱਚ ਕਟੌਤੀ ਦਾ ਮਾਮਲਾ, ਅਤੇ (ii) ~ ਏ.ਆਈ.ਆਰ.1964 ਐਸ.ਸੀ. 423 : ~ (2) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1958 ਐਸ.ਸੀ. 36. ■ 7' ਬਦਲੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਓਨਾ ਹੀ ਖਰਾਬ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਮਨ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਸਿਰਫ ਮਸ਼ੀਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੰਜਾਬ ਪਬਲਿਕ ਸਰਵਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀ ਸਲਾਹ 'ਤੇ ਅਮਲ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦੁਰਗਾ ਦਾਸ ਬਾਸੂ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।, ਜੇ, ਰਾਮ ਚੰਦਰ ਚੌਧਰੀ ਬਨਾਮ ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਸਕੱਤਰ, (3) ਅਤੇ ਈਸ਼ਵਰ ਚੰਦਰ ਮੋਹੰਤੀ ਬਨਾਮ ਉੜੀਸਾ ਰਾਜ (4) ਵਿੱਚ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉੜੀਸਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਰਾਮ ਚੰਦਰ ਚੌਧਰੀ ਦੇ ਕੇਸ ਦੀ ਪੈਰਵੀ ਕੀਤੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਨਾਂ ਤਰੱਕੀ ਲਈ ਸਬ-ਡਵੀਜ਼ਨਲ ਅਫਸਰਾਂ ਦੀ 'ਅਜ਼ਮਾਇਸ਼ੀ ਸੂਚੀ' ਵਿੱਚੋਂ ਹਟਾਏ ਜਾਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਰਿਟਰਨ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਹਰੇਕ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਜਦੋਂ ਸਵਾਲ ਉੱਠਦਾ ਹੈ।

ਪਦਉਨਤੀ ਹੋਈ ਤਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਕੇਸ ਵੀ ਉਸ ਦੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਹੋਰਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ, ਪਰ ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਸੇਵਾ ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਤਰੱਕੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਇਸ ਲਈ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਨਾਮ ਉਸ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚੋਂ ਹਟਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਸਰ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਪ੍ਰਬਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਦੂਜੀ ਦਲੀਲ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦੋ ਕੇਸ ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਰੱਖੇ ਗਏ ਸਨ। ਰਾਮ ਚੰਦਰ ਚੌਧਰੀ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਸਹਾਇਕ ਪੁਲਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਤੋਂ ਵਾਪਸ ਪੁਲਿਸ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਦੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਪੰਜ ਸਾਲ ਤੋਂ ਥੋੜਾ ਵੱਧ ਸਮਾਂ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਸਨੂੰ ਵਿਭਾਗੀ ਸੇਵਾ ਚੋਣ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਸਹਾਇਕ ਪੁਲਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਵਿਭਾਗੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਪਾਸ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਸਰਵਿਸ ਰਿਕਾਰਡ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਕਮਾਲ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਤੱਥ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਲੋਕ ਸੇਵਾ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀ ਸਲਾਹ ਦੇ ਕਾਰਨ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਮਸ਼ੀਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਸਹਾਇਕ ਪੁਲਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਲਈ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਜੱਜ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ, ਇੱਕ ਸਹਾਇਕ ਪੁਲਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਵਜੋਂ, ਪੰਜ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਲਈ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਹੈਸੀਅਤ ਵਿੱਚ, ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਲੋਕ ਸੇਵਾ ਕਮਿਸ਼ਨ ਕੋਲ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਭੇਜਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਉਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਢੁਕਵੀਂ ਪਾਈ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਇਸ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਬਣੇ ਰਹਿਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਮਨ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ, ਬਲਕਿ ਸਿਰਫ ਮਸ਼ੀਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਨਤਾ ਦੀ ਸਲਾਹ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ। ਸੇਵਾ ਕਮਿਸ਼ਨ. ਅਜਿਹੇ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਸ (3) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1964 ਕੈਲ. 265 (4) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1966 ਉੜੀਸਾ 173. ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਖਰਾਬ ਸੀ--“ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਪਰ ਉਸ ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਸੇ ਸਲਾਹਕਾਰ ਸੰਸਥਾ ਨਾਲ ਸਲਾਹ-ਮਸ਼ਵਰਾ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਜਾਂ ਅੰਤਿਮ ਕਾਰਵਾਈ ਜੋ ਉਭਰਦੀ ਹੈ, ਉਸ ਦੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਅਥਾਰਟੀ ਜਿਸਨੂੰ ਸ਼ਕਤੀ ਸੌਂਪੀ ਗਈ ਹੈ” : ਪੁਲਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਬਨਾਮ ਗੋਰਧਨਦਾਸ (5) ਅਤੇ ਇਹ ਸਲਾਹਕਾਰ ਸੰਸਥਾ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸਲਾਹ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਮਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਪੁਲਿਸ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ [L.J.J.D. ਸੂਯਾ ਬਨਾਮ ਬੰਬੇ ਸਟੇਟ (6)], ਜਾਂ ਪ੍ਰੀਵੈਟਿਵ ਡਿਟੈਸ਼ਨ ਐਕਟ [ਪੂਰਨਲਾਲ ਲਖਨਪਾਲ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ (7)] ਦੇ ਤਹਿਤ ਗਠਿਤ ਸਲਾਹਕਾਰ ਬੋਰਡ ਦੀ ਸਲਾਹ 'ਤੇ, ਸੰਬੰਧਿਤ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਉਸ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਜਾਰੀ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ. ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪੂਰਨ ਲਾਲ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ

ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਸਲਾਹਕਾਰ ਸੰਸਥਾ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨਾਲ ਜੋੜਨ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਕੇਵਲ ਅਣਗਹਿਲੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਲਾਹਕਾਰ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਵਿਵੇਕ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਨਾਲ ਬਦਲਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਜੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਮਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਆਰਡਰ ਨੂੰ ਖਰਾਬੀ ਨਾਲ ਵਿਗਾੜ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਕਿਹਾ- “ਇਹ ਹੈ

ਇਹ ਦੱਸਣ ਲਈ ਆਮ ਥਾਂ ਹੈ ਕਿ ਮੈਲਾਫਾਈਡ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਖਰਾਬ ਇਰਾਦਾ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਇਹ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਪੀੜਤ ਧਿਰ ਇਹ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ:

(i) ਕਿ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਦੋਸ਼ਪੂਰਨ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਮਨ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ [L.J.J.D. ਸੂਜਾ ਬਨਾਮ ਬੰਬਈ ਸਟੇਟ (6)], ਜਾਂ

(ii) ਕਿ ਦੋਸ਼ਥੱਧ ਆਰਡਰ ਕਿਸੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਆਰਡਰ ਦੇ ਚਿਹਰੇ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ: [ਪੁਰਨਲਾਲ-ਲਖਨਪਾਲ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਯੂਨੀਅਨ (7)]। ਇਹ ਸਿਧਾਂਤ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਸੁਖਬੰਸ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ (8) ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰੀ ਮੁਲਾਜ਼ਮ ਦੀ ਬਦਲੀ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ।

ਕੇਸ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੀ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਕੇਸ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਿਹਾ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ, ਈਸ਼ਵਰ ਚੰਦਰ ਮੋਹੰਤੀ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਉੜੀਸਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਬੈਂਚ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਵਿਦਵਾਨ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਨੇ ਤੱਥ ਇਹ ਪਾਇਆ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ, ਜੋ ਕਿ ਸਹਾਇਕ ਕਿਰਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। (5) (1952) ਐੱਸ.ਸੀ.ਆਰ. ੧੩੫ (੧੪੭)। (15) (1956) ਐੱਸ ਸੀ.ਆਰ. 382 (387)। ' (7) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1958 ਐੱਸਸੀ 163 (169) ;' (8) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1962 ਐੱਸ.ਸੀ. 1711. ਸੇਵਾ ਦਾ ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਰਿਕਾਰਡ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਪਬਲਿਕ ਸਰਵਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸਲਾਹ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਚਰਿੱਤਰ ਰੋਲ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੁਝ ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਉਸਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਪਰ ਸਿੱਖਿਅਤ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਨੇ ਅੱਗੇ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਜਦੋਂ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸਹਾਇਕ ਕਿਰਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਮਿਲਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਨਿਯੁਕਤੀ ਨੂੰ ਲੋਕ ਸੇਵਾ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੇ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਇਹ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਮਨ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਹੇਠਲੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਭੇਜਣ ਲਈ ਲੋਕ ਸੇਵਾ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀ ਸਲਾਹ 'ਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਮਸ਼ੀਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ। ਇਹ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਭੂਤਾ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ 'ਤੇ ਨਿਪਟਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਅਥਾਰਟੀ ਜਿਸ ਕੋਲ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਇਸ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਮਨ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਅਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਉਸ ਦੀ ਸਲਾਹ 'ਤੇ ਹੁਕਮ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਸਲਾਹਕਾਰ ਸੰਸਥਾ, ਆਰਡਰ ਖਰਾਬ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕਿਸੇ ਦਿੱਤੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਜਾਂ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਕੇ ਫੈਸਲਾ ਲਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦੇ ਭੁਲੇਖੇ ਵਿੱਚ ਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਾਂ ਕੀ ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਮਸ਼ੀਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਲਾਹਕਾਰ ਸੰਸਥਾ ਦੀ ਸਲਾਹ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਾਰਵਾਈ, ਹਮੇਸ਼ਾ ਇੱਕ ਤੱਥ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਹਰੇਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰੇਗਾ

ਕੇਸ. ਰਾਮ ਚੰਦਰ ਚੌਧਰੀ ਅਤੇ ਈਸ਼ਵਰ ਚੰਦਰ ਮੋਹੰਤੀ ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਨੇ ਪਾਇਆ, ਹਰੇਕ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਆਪਣਾ ਮਨ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਸਬੰਧਤ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਬਦਲੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ, ਪਰ ਇਹ ਕਿ ਇਸ ਨੇ ਸਿਰਫ਼ ਲੋਕ ਸੇਵਾ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀ ਸਲਾਹ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮਸ਼ੀਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਕੰਮ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਲਈ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵੇਖਣ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤ ਅਜਿਹੇ ਹਨ ਕਿ ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਇਹੋ ਜਿਹਾ ਸਿੱਟਾ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ? ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਸਾਲ 1955 ਤੋਂ 1958 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਸਨ; ਉਸ ਨੂੰ 25 ਨਵੰਬਰ, 1960 ਨੂੰ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਪਬਲਿਕ ਸਰਵਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਅਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦੀ ਉਮੀਦ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਉੱਚ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਲੋਕ ਸੇਵਾ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀ ਸਲਾਹ 'ਤੇ, ਉਸ ਦੇ ਵਿਗੜੇ ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ, ਕਿ ਉਹ ਤਰੱਕੀ ਲਈ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਉਸ ਨੂੰ 3 ਫਰਵਰੀ, 1962 ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿਚਕਾਰ, ਸਾਲ 1961 ਵਿੱਚ, ਉਸ ਨੇ ਦੁਬਾਰਾ ਉਲਟ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਹਾਸਲ ਕੀਤੀਆਂ ਸਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਲੋਕ ਸੇਵਾ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀ ਸਲਾਹ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ। ਪਹਿਲੀ, ਤਰੱਕੀ ਵਜੋਂ ਆਪਣੀ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਉਸਨੇ ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਹਾਸਲ ਕੀਤੀਆਂ ਸਨ, ਦੂਜਾ, ਤਰੱਕੀ ਸੀ:

ਅਸਥਾਈ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਪਬਲਿਕ ਸਰਵਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੀ ਉਮੀਦ ਵਿੱਚ, ਤੀਜਾ, ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਤਰੱਕੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਉਸਨੇ 1961 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਹਾਸਲ ਕੀਤੀਆਂ, ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਉਸਦੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਪੰਜਾਬ ਪਬਲਿਕ ਸਰਵਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੇ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉਹ ਕੇਸ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਤਰੱਕੀ ਲਈ ਫਿੱਟ. ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਇਹ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਤੁਰੰਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਸ ਕੇਸ ਦਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸਮਾਨਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਆਪਣੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਹੁਕਮ ਮਨਮਾਨੇ ਅਤੇ ਗਲਤ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਕਿਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਹ ਹੈ। ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ ਹੈ। ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਵਿੱਚ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਉਲਟ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਤਰੱਕੀ ਲਈ ਉਸਦੀ ਫਿਟਨੈਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬ ਪਬਲਿਕ ਸਰਵਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀ ਰਾਏ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਉਸ ਸਮੱਗਰੀ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਜਵਾਬੀ ਹਲਫ਼ਨਾਮੇ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਸਨੇ ਇਹ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖੇ ਬਿਨਾਂ ਅਤੇ ਕੇਵਲ ਮਸ਼ੀਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਲਾਹ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਇਹ ਗਲਤ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਪਬਲਿਕ ਸਰਵਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਉਸਨੇ ਉਸ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਬਾਰੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਇੱਕ ਸੋਚਿਆ ਸਮਝਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਗਲਤ ਹੈ, ਪਰ ਉਸਨੇ ਇਹ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਗਲਤ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਆਪਣਾ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਫੈਸਲਾ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਪਰ ਪੰਜਾਬ ਸੇਵਾ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀ ਸਲਾਹ 'ਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਮੋੜਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ। ਕਿਸੇ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮ ਜਾਂ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਮੰਦਭਾਵਨਾ ਕਹਿਣਾ ਲਗਭਗ ਇੱਕ ਫੈਸਲਾ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਕਹਿਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਰਥ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਹੁਕਮ ਜਾਂ ਕਾਰਵਾਈ ਬਦਨਾਮੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਬਦਨਾਮੀ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਵੇਰਵੇ ਅਤੇ ਵੇਰਵੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਇਹ ਅਧਾਰਤ ਹੈ ਜਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕਾਰਨਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਸ ਦੀ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਬੰਧਤ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਇਲਜ਼ਾਮ ਦਾ ਉਚਿਤ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦੇਣ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਣਾ। ਬਿਆਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਫ਼ਰਤ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਕਥਿਤ ਪੱਖਪਾਤ ਦੇ ਸਿੱਟੇ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਬਿਆਨ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ਪੂਰਨ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕਿ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਥਾਰਟੀ ਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਹੈ। ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਸਲਾਹਕਾਰ ਸੰਸਥਾ ਦੀ ਸਲਾਹ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ, ਅਜਿਹਾ ਹੋਣ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਖਰਾਬੀ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਧਾਰ ਕੀ ਹੈ? ਇਹ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਵੇਂ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਇੱਕ ਆਧਾਰ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਪਰ ਇਸਦਾ ਅਸਲ ਆਧਾਰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਹੈ। ਇਹ ਬਦਨਾਮੀ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਾਲੇ ਮਾਮਲੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਵੀ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਦੇ ਆਧਾਰ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਧਾਰ ਅਤੇ ਤੱਥਾਂ

ਅਤੇ ਸਥਿਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਅਥਾਰਟੀ ਜਿਸ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇ, ਉਸ ਨੂੰ ਸਹੀ ਅਤੇ ਢੁਕਵਾਂ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ 'ਮੈਲਾਫਾਈਡਜ਼' ਦੇ ਸਮੀਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਰਥ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸਦਾ ਅਰਥ ਉਦੋਂ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇਸਦਾ ਸਮਰਥਨ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਕਥਿਤ ਹਾਲਾਤਾਂ ਅਤੇ ਆਧਾਰ ਜਾਂ ਆਧਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਇਹ ਸਬੰਧਤ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਸਲ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਨਾ ਦੇਣ ਦੀ ਨਿਖੇਧੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ ਜੋ ਦੇ ਨਾਲ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ

ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਕਦੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੁਕਮ ਕੇਸ ਦੇ ਸਬੰਧਤ ਪਹਿਲੂਆਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਬਲਕਿ ਇਹ ਸਿਰਫ ਉਸ ਦੀ ਸਲਾਹ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪੰਜਾਬ ਪਬਲਿਕ ਸਰਵਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨ, ਅਤੇ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਅੱਗੇ ਵੀ ਬਹਿਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਇਹ ਸਿਰਫ ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਹੈ, ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿਚ, ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦੋ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਲਈ ਹੈ। ਇਹ ਨਾ ਤਾਂ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਮਰਥਤ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਜਾਇਜ਼ ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਉਦੋਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਜਦੋਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਸਹੀ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਢੁਕਵਾਂ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ ਹੈ, ਭਾਵ ਇਸ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਵਿੱਚ ਕਹਿਣਾ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਇਸ ਵਿਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕਿ ਲੋਕ ਸੇਵਾ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਲਾਹਕਾਰ ਸੰਸਥਾ ਦੀ ਸਲਾਹ ਲਾਜ਼ਮੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਸਲਾਹ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਉਸ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਅਯੋਗ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਜਿੱਥੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਜਿਹੀ ਸਲਾਹ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਪਰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 320(3)(ਬੀ) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਕਰਨ ਅਤੇ ਤਰੱਕੀ ਕੀਤੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਬਾਰੇ ਰਾਜ ਲੋਕ ਸੇਵਾ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨਾਲ ਸਲਾਹ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਫਰਜ਼ ਹੈ ਜੋ ਲੋਕ ਸੇਵਾ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨਿਭਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਇਸ ਦੀ ਸਲਾਹ ਬੰਧਨਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਸਲਾਹ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਉਸ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਅਯੋਗ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਇਸ ਤੋਂ ਸਲਾਹ ਲਏ ਜਾਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਇਸਦੀ ਸਲਾਹ ਬਿਲਕੁਲ ਅਰਥਹੀਣ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਜਾਂ ਤਰੱਕੀਆਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਢੁਕਵੇਂ ਵਿਚਾਰ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ। ਭਾਵੇਂ ਇਸ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਨਾ ਹੋਣ ਯੋਗ ਵਿਵਸਥਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸਲਾਹ ਉਚਿਤ ਸਨਮਾਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਲਈ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਤਰੱਕੀ ਜਾਂ ਤਰੱਕੀ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਲਈ ਇੱਕ ਉੱਘੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਢੁਕਵਾਂ ਵਿਚਾਰ ਹੈ। ਇਹ ਉਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਢੁਕਵੇਂ ਵਿਚਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਸਲਾਹ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਬੰਧਤ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਕੋਈ ਫੈਸਲਾ ਲੈਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਗਲਤ ਹੈ। ਮੈਂ ਦੋ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਪਾਉਂਦਾ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਲੈਣ ਲਈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਇੱਕ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਸ਼ੱਕੀ ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਆਰਜ਼ੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂ

ਜੇ.ਐਲ. ਮਾਇਰ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ, ਆਦਿ (ਮੇਹਰ ਸਿੰਘ, ਸੀ.ਜੇ.)

ਅਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਉੱਚ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਤਰੱਕੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਸਮੇਤ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਲੋਕ ਸੇਵਾ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀ ਸਲਾਹ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਭੇਜਣ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਇਹ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਸੀ ਤਾਂ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪੱਖਪਾਤ ਦਿਖਾਉਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਲੋਕ ਸੇਵਾ

ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਬਾਈਪਾਸ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਅਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਤਰੱਕੀ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਅੱਗੇ ਵਧ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਲੋਕ ਸੇਵਾ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀ ਸਲਾਹ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਨਾ ਕਿ ਇਹ ਉਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਪਿਛਲੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਤਬਦੀਲੀ ਕਰਨ ਲਈ ਬੇਵੱਸ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਸ ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਅਤ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਅਨੁਪਾਤ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦਾ, ਨਾ ਹੀ ਰਾਜ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸਲਾਹ-ਮਸ਼ਵਰੇ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਵਸਤੂ।

ਸੇਵਾ ਕਮਿਸ਼ਨ.

ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਇਹ ਅਪੀਲ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਖਾਰਜ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਪਰ, ਕੇਸ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਤੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਏ.ਐਨ. ਗਰੋਵਰ, ਜੇ.-ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਕੇ.ਐਸ.ਕੇ.

ਸਿਵਲ ਫੁਟਕਲ

ਡੀ ਕੇ ਮਹਾਜਨ ਅਤੇ ਆਰ ਐਸ ਨਰੂਲਾ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ,]]

। ਸਾਵੰਤਰ ਕੁਮਾਰ ਮਲਹੋਤਰਾ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ।

" ਬਨਾਮ

ਵਾਈਸ-ਚਾਂਸਲਰ, ਪੰਜਾਬ, ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਅਤੇ ਹੋਰ- 'ਜਵਾਬਦਾਤਾ'।

; 1966 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰ. 1592.

31 ਜਨਵਰੀ 1967

ਈ. ਪੰਜਾਬ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਕੈਲੰਡਰ, 1966, ਵੋਲ. ਬਿਮਾਰ—ਅਧਿਆਇ XV, ਪੰਨਾ 83 'ਤੇ ਨਿਯਮ 1 ਅਤੇ 2—ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੀ ਉਮਰ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ—ਕੀ ਅਰਧ-ਨਿਆਂਇਕ—ਨਿਯਮ 2—ਕੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ—ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ— ਕੀ ਉਮਰ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਕੇਸ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਨਿਯਮ 2 ਦੀ ਕੋਈ ਧਾਰਾ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨੂੰ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਕੈਲੰਡਰ, ਭਾਗ III ਦੇ ਅਧਿਆਇ XV ਦੇ ਨਿਯਮ 2 ਦੇ ਅਧੀਨ ਜੋ ਫਰਜ਼ ਨਿਭਾਉਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਨਿਆਂਇਕ ਜਾਂ ਅਰਧ-ਨਿਆਂਇਕ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦਾ ਘੇਰਾ

Translator Sawan Khosla

(ਡਿਸਕਲੇਮਰ :- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕਦਮੇ ਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਨ ਪਰਮਾਣਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।)